

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz o zmianie innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Adama Rogackiego.

(-) Zbigniew Babalski; (-) Barbara Bartuś; (-) Dariusz Bąk; (-) Andrzej Bętkowski; (-) Antoni Błądek; (-) Jacek Bogucki; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Piotr Cybulski; (-) Witold Czarnecki; (-) Edward Czesak; (-) Andrzej Mikołaj Dera; (-) Adam Gawęda; (-) Zbigniew Girzyński; (-) Marian Tomasz Goliński; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Krystyna Grabicka; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Grzegorz Janik; (-) Beata Kempa; (-) Izabela Kloc; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Robert Kołakowski; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Leonard Krasulski; (-) Marek Kwitek; (-) Marek Łatas; (-) Marzena Machałek; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Antoni Macierewicz; (-) Barbara Marianowska; (-) Mirosława Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Marek Matuszewski; (-) Kazimierz Matuszny; (-) Beata Mazurek; (-) Wojciech Mojzesowicz; (-) Kazimierz Moskal; (-) Marek Opióła; (-) Jacek Osuch; (-) Stanisław Ożóg; (-) Bolesław Grzegorz Piecha; (-) Jacek Pilch; (-) Marek Polak; (-) Krzysztof Popiołek; (-) Zbigniew Religa; (-) Jerzy Rębek; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Krzysztof Sońta; (-) Lech Sprawka; (-) Piotr Stanke; (-) Jarosław Stawiarski; (-) Andrzej Szlachta; (-) Stanisław Szwed; (-) Krzysztof Tchórzewski; (-) Ryszard Terlecki; (-) Andrzej Walkowiak; (-) Teresa Wargocka; (-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Michał Wojtkiewicz; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Waldemar Wrona; (-) Stanisław Zajac; (-) Anna Zalewska; (-) Sławomir Zawislak; (-) Łukasz Zbonikowski; (-) Maria Zuba; (-) Jarosław Żaczek; (-) Wojciech Żukowski.

U S T A W A

z dnia.....2007 r.

o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje ustanawianie zastawu rejestrowego, prawa i obowiązki zastawcy i zastawnika, zaspokajanie zastawnika oraz prowadzenie rejestru zastawów.”;

2) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do ustanowienia zastawu rejestrowego wymagana jest umowa o ustanowienie tego zastawu (umowa zastawnicza) między osobą uprawnioną do rozporządzania przedmiotem zastawu (zastawcą) a wierzycielem (zastawnikiem) oraz wpis do rejestru zastawów.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do ustanowienia zastawu rejestrowego zabezpieczającego wierzytelności z tytułu dłużnych papierów wartościowych emitowanych w serii, zamiast umowy, o której mowa w ust. 1, wymagana jest umowa zastawnicza między zastawcą a administratorem zastawu, o którym mowa w art. 4 ust. 3.”;

3) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowa zastawnicza powinna być pod rygorem nieważności zawarta na piśmie. Do umów o ustanowienie zastawu rejestrowego na wierzytelnościach i prawach nie stosuje się przepisów o formie pisemnej szczególnej określonej w odrębnych przepisach.”,

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wierzytelność zabezpieczoną zastawem – przez oznaczenie stosunku prawnego, z którego ta wierzytelność wynika lub może wynikać, oraz najwyższej sumy zabezpieczenia.”,

c) uchyla się ust. 3;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. W razie zabezpieczenia wierzytelności z tytułu wspólnego udzielenia kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji lub akredytywy przez dwóch lub więcej wierzycieli, a także przeniesienia części wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym na inną osobę albo wierzytelności objętej układem w postępowaniu upadłościowym lub naprawczym, jeden z wierzycieli wskazany w umowie zawartej z pozostałymi wierzycielami lub w układzie, może być upoważniony do zabezpieczenia zastawem rejestrowym wierzytelności przysługujących pozostałym wierzycielom i do wykonywania we własnym imieniu, ale na ich rachunek, praw i obowiązków zastawnika wynikających z umowy zastawniczej i przepisów prawa (administrator zastawu).

2. Zastaw zabezpieczający wierzytelności z tytułu dłużnych papierów wartościowych emitowanych w serii może być ustanowiony na rzecz wszystkich wierzycieli bez imiennego ich wskazania.
 3. W przypadku zastawu, o którym mowa w ust. 2, obowiązkowe jest ustanowienie administratora zastawu, na podstawie umowy między emitentem i administratorem zastawu. Administrator zastawu nie musi być wierzycielem z tytułu dłużnych papierów wartościowych emitowanych w serii.”;
- 5) uchyla się art. 6;
- 6) w art. 7:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Przedmiotem zastawu rejestrowego mogą być rzeczy ruchome i zbywalne prawa majątkowe, z wyjątkiem:
 - 1) wierzytelności i praw mogących być przedmiotem hipoteki,
 - 2) statków morskich oraz statków w budowie mogących być przedmiotem hipoteki morskiej.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Zastaw rejestrowy może być ustanowiony także wówczas, gdy zastawca nabędzie przedmiot zastawu w przyszłości. Obciążenie zastawem rejestrowym takiego przedmiotu zastawu staje się skuteczne z chwilą jego nabycia przez zastawcę.”;
- 7) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli rzecz ruchoma obciążona zastawem rejestrowym stała się częścią składową nieruchomości, zastaw rejestrowy wygasa. Jeżeli rzecz ruchoma wchodząca w skład zbioru rzeczy ruchomych, obciążona zastawem rejestrowym, stała się częścią składową nieruchomości, zastaw rejestrowy wygasa w stosunku do tej rzeczy.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do składników statku w budowie obciążonych zastawem rejestrowym po wpisaniu statku w budowie do rejestru okrętowego.”;

8) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie zbycia lub obciążenia przedmiotu zastawu rejestrowego wbrew zastrzeżeniu, o którym mowa w ust. 1, zastawnik może żądać natychmiastowego zaspokojenia wierzytelności zabezpieczonej tym zastawem.”;

9) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Przeniesienie zastawu rejestrowego może być dokonane tylko wraz z przeniesieniem wierzytelności zabezpieczonej tym zastawem. Przeniesienie zastawu rejestrowego jest skuteczne od daty wpisu nabywcy do rejestru zastawów.

2. Przeniesienie zastawu przysługującego administratorowi zastawu jest skuteczne od chwili wpisu nowego zastawnika upoważnionego do pełnienia funkcji administratora zastawu zgodnie z art. 4 ust. 1.”;

10) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Wygaśnięcie wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym powoduje wygaśnięcie zastawu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zastaw rejestrowy nie wygasa, jeżeli umowa zastawnicza tak stanowi i określa, co najmniej:
 - 1) stosunek prawny, z którego wynika lub może wynikać nowa wierzytelność,
 - 2) termin, w którym powinien powstać nowy stosunek prawny, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia wierzytelności zabezpieczonej zastawem,
 - 3) najwyższą sumę zabezpieczenia dla nowej wierzytelności, przy czym suma ta nie może być wyższa od ujawnionej w rejestrze.
3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie powstanie stosunek prawny, z którego wynika nowa wierzytelność zabezpieczona zastawem rejestrowym, zastaw rejestrowy wygasa z upływem tego terminu, a zastawnik ma obowiązek niezwłocznego dokonania czynności do wykreślenia zastawu z rejestru zastawów.
4. W przypadku określonym w ust. 3, wniosek o wykreślenie zastawu może złożyć zastawnik lub zastawca, który jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie zastawnika o wyrażeniu zgody na wykreślenie zastawu.”;

11) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Zastaw rejestrowy wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru zastawów po upływie dwudziestu lat od chwili wpisu, chyba że strony postanowią o utrzymaniu zastawu na czas dalszy, nie dłuższy niż dziesięć lat, i do rejestru zastawów zostanie złożona zmiana umowy zastawniczej. Sąd dokonuje wykreślenia z urzędu.”;

12) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. W przypadku wygaśnięcia zastawu rejestrowego podlega on wykreśleniu z rejestru zastawów.

2. Wykreślenie zastawu rejestrowego z rejestru zastawów powoduje wygaśnięcie zastawu, o ile zastaw nie wygasł wcześniej.

3. Zastaw rejestrowy podlega wykreśleniu z rejestru zastawów na wniosek:

1) zastawnika,

2) zastawcy, który dołącza do wniosku pisemne oświadczenie zastawnika o wygaśnięciu wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym lub zrzeczeniu się tego zabezpieczenia albo prawomocny wyrok sądu ustalający wygaśnięcie zastawu rejestrowego,

3) osoby, która nabyła przedmiot zastawu rejestrowego i która dołączyła do wniosku:

a) oświadczenie zastawnika o wyrażeniu zgody na wykreślenie zastawu rejestrowego z rejestru zastawów albo

b) zaświadczenie komornika lub innego organu egzekucyjnego o nabyciu przedmiotu zastawu rejestrowego w postępowaniu egzekucyjnym, albo

c) zaświadczenie sędziego komisarza o nabyciu przedmiotu zastawu rejestrowego w postępowaniu upadłościowym, albo

d) prawomocne orzeczenie stwierdzające nieistnienie zastawu rejestrowego lub wska-

zała jego oznaczenie, gdy nie była stroną w sprawie.”;

13) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Wierzytelność zabezpieczona zastawem rejestrowym podlega zaspokojeniu z przedmiotu tego zastawu z pierwszeństwem przed innymi wierzytelnościami, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”;

14) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Od chwili zajęcia przedmiotu zastawu rejestrowego przez komornika lub inny organ egzekucyjny zastawnik nie może podejmować czynności mających na celu zaspokojenie na podstawie przepisów art. 22-27.”;

15) w art. 22:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przedmiotem zastawu rejestrowego są rzeczy, wierzytelności i prawa lub zbiory rzeczy lub praw stanowiące całość gospodarczą, a strony w umowie zastawniczej ściśle oznaczyły wartość przedmiotu zastawu albo określiły sposób ustalenia jego wartości dla zaspokojenia zastawnika,”

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przedmiotem zastawu rejestrowego jest wierzytelność z rachunku bankowego.”

b) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pobrania przez zastawnika prowadzącego rachunek bankowy środków znajdujących się na tym rachunku w przypadku określonym w ust. 1 pkt 4.”;

16) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki, tryb i koszty przeprowadzenia sprzedaży, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze przedmiot zastawu rejestrowego, interesy zastawnika i zastawcy oraz bezpieczeństwo obrotu.”;

17) w art. 25 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego jest zbiór rzeczy ruchomych lub praw, stanowiący całość gospodarczą, a wierzytelność zabezpieczona stała się wymagalna, zastawnik może w pisemnym zawiadomieniu żądać od zastawcy zabezpieczenia roszczeń przez przeprowadzenie spisu z natury składników majątkowych przedmiotu zastawu rejestrowego, w sposób określony przez strony umowy zastawniczej.

5. Od chwili zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 4, zastawca nie może bez zgody zastawnika rozporządzać przedmiotem zastawu, ani jego składnikami majątkowymi.”;

18) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Jeżeli zastaw rejestrowy ustanowiono na zbiorze rzeczy lub praw, stanowiącym całość gospodarczą, a umowa zastawnicza dopuszcza zaspokojenie zastawnika z dochodów przedsiębiorstwa zastawcy, przedsiębiorstwo to może być przejęte w zarząd. W umowie zastawniczej należy określić wymogi, jakie powinien spełniać zarządca takiego przedsiębiorstwa. Zarząd może być również wykonywany przez zastawnika.

2. Jeżeli umowa zastawnicza nie stanowi inaczej, do zarządu nad przedsiębiorstwem zastawcy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji przez zarząd przymusowy, przy czym zastawnik jest odpowiedzialny solidarnie z zarządcą za szkody wyrządzone zastawcy przez zarządcę.
3. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, może być na żądanie zastawnika wydzierżawione w celu zaspokojenia jego wierzytelności z czynszu, jeżeli umowa zastawnicza tak stanowi. W umowie zastawniczej można zastrzec, że do zawarcia umowy dzierżawy jest potrzebna zgoda zastawnika. Jeżeli na podstawie umowy zastawniczej do zawarcia umowy dzierżawy upoważniony jest zastawnik, przed zawarciem umowy dzierżawy powinien on udostępnić zastawcy projekt umowy dzierżawy. Zastawnik jest odpowiedzialny solidarnie z dzierżawcą za szkody wyrządzone zastawcy przez dzierżawcę.”;

19) uchyla się art. 28;

20) uchyla się rozdział 7;

21) w art. 36:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W sprawach o wpis do rejestru zastawów według przepisów ustawy jurysdykcja krajowa jest wyłączna.”,

b) uchyla się ust. 2;

22) w art. 39:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Sąd dokonuje wpisu do rejestru zastawów na wniosek zastawnika lub zastawcy, chyba że przepis szczególny przewiduje wpis z urzędu. Do wniosku należy dołączyć umowę zastawniczą albo umowę, z której wynika nabycie przedmiotu zastawu wraz z zastawem rejestrowym, albo nabycie udziału we współwłasności przedmiotu zastawu, albo nabycie wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym lub jej części lub inny dokument stanowiący podstawę wpisu.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Wnioski składane drogą elektroniczną powinny być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego ważnego certyfikatu. W aktach przechowywane są wydruki tych wniosków i załączniki dokumentów wraz ze wskazaniem osób, które je podpisały.”,
- c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Urzędowe formularze są udostępniane w siedzibach sądów oraz na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.”;

23) w art. 40:

- a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) imię i nazwisko (nazwę), właściwy powszechny numer identyfikacyjny oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) i adres zastawcy, zastawnika oraz dłużnika niebędącego zastawcą; w przypadku gdy zastawca, zastawnik lub dłużnik posiada miejsce zamieszkania (siedzibę) poza granicami Rzeczypospolitej

Polskiej wpisuje się ponadto adres do doręczeń w Polsce,”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) oznaczenie najwyższej sumy zabezpieczenia i waluty, w której jest wyrażona,”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozpoznając wniosek o wpis, sąd bada jedynie treść i formę wniosku oraz dokumentów stanowiących podstawę wpisu w zakresie danych podlegających wpisowi. Sąd oddala wniosek o wpis, jeżeli treść dokumentów stanowiących jego podstawę oczywiście narusza prawo.”;

24) w art. 41:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpis do rejestru zastawów polega na wprowadzeniu do rejestru danych zawartych w postanowieniu sądu niezwłocznie po jego wydaniu. Jednak wykreślenie zastawu rejestrowego następuje po uprawomocnieniu się postanowienia, chyba że wniosek o wykreślenie złożył zastawnik.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku określonym w art. 18 ust. 2 oraz w razie złożenia umowy ustanawiającej administratora zastawu lub innych umów i dokumentów niezwiązanych ze zmianą danych w rejestrze – sąd rejestrowy na podstawie postanowienia załącza dokumenty lub dane do właściwych akt.

2b. Postanowienie w przedmiocie wpisu sąd doręcza na adres zamieszkania (siedziby) lub adres do doręczeń ujawniony w rejestrze. O zmianie adresu należy zawiadomić sąd, o czym sąd poucza przy pierwszym

doręczeniu. W razie braku powiadomienia sądu o zmianie adresu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2, doręczenie dokonane w sposób określony w zdaniu pierwszym uważa się za skuteczne.”;

25) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. W razie dokonania wpisu zastawu rejestrowego na cywilnym statku powietrznym lub prawach własności przemysłowej, sąd niezwłocznie przesyła do organu prowadzącego rejestr cywilnych statków powietrznych lub organu prowadzącego rejestr danego prawa własności przemysłowej odpis postanowienia o wpisie zastawu rejestrowego wraz z nadanym numerem pozycji rejestru zastawów, celem ujawnienia tego zastawu we właściwym rejestrze.”;

26) w art. 42:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Centralna informacja o zastawach rejestrowych może również udzielać informacji, wydawać odpisy i zaświadczenia z rejestru zastawów drogą elektroniczną.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpisy i zaświadczenia wydane w formie papierowej przez centralną informację o zastawach mają moc dokumentów urzędowych wydawanych przez sąd.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Skarb Państwa, państwowe jednostki organizacyjne, jednostki samorządu terytorialnego oraz związki międzygminne i związki powiatów, których zadanie nie polega na prowadzeniu działalności gospodarczej, nie ponoszą opłat, o których mowa w ust. 4.”;

27) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne składania wniosków i załączników, udzielania informacji, wydawania odpisów i zaświadczeń drogą elektroniczną, a także doręczania tą drogą pism i dokumentów przez sąd oraz centralną informację rejestru zastawów, kierując się potrzebą ułatwienia i upowszechnienia dostępu do rejestru zastawów.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Ustanowienie zastawu rejestrowego na patencie jest skuteczne z chwilą wpisu do rejestru zastawów i podlega ujawnieniu w rejestrze patentowym.”;

2) w art. 162 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo ochronne na znak towarowy jest zbywalne i podlega dziedziczeniu. Przepisy art. 67 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.⁴⁾) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 1a, okoliczność podlegająca wpisowi do rejestru statków jest skuteczna wobec osób trzecich, gdy została wpisana do rejestru.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zastaw rejestrowy na statkach powietrznych jest skuteczny z chwilą wpisu do rejestru zastawów i podlega ujawnieniu w rejestrze statków.”.

Art. 4. 1. W postępowaniu o wpis do rejestru zastawów wszczętym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Umowy o ustanowienie zastawu rejestrowego zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będą stanowić podstawę wpisu do rejestru zastawów wraz z wnioskiem złożonym po dniu jej wejścia w życie, po dostosowaniu do przepisów niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2008 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 23 lit. a i pkt 26 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2008 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej i ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 554, Nr 60, poz. 702 i Nr 114, poz. 1193, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 183, poz. 1538.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008 i Nr 170, poz. 1217.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt zmian ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów stanowi konsekwencję dwojakiego rodzaju doświadczeń.

Z jednej strony proponowane zmiany wynikają z oceny rezultatów ponad ośmioletniego funkcjonowania ustawy. Co do zasady, uchwalone w 1996 r. i wprowadzone w 1998 r. nowe instytucje prawne: zastaw rejestrowy, jako postać ograniczonego prawa rzeczowego powstającego na podstawie przepisów prawa cywilnego, oraz sądowy rejestr zastawów znakomicie przyjęły się w polskim systemie prawa i potwierdziły swoją ogromną przydatność dla wspierania i ochrony umownych stosunków majątkowych. Niektóre szczegółowe rozwiązania były jednak krytykowane ze względu na niedostosowanie do zasad prawa europejskiego bądź nieskuteczne, długotrwałe lub zbyt kosztowne działanie. Dlatego zmiany przepisów zawarte w projekcie mają na celu usunięcie barier do pełnego wykorzystania zastawu rejestrowego w praktyce. Proponuje się zniesienie ograniczeń podmiotowych po stronie wierzycieli zabezpieczonych, uproszczenie zasad określania wierzytelności zabezpieczonej, przedmiotu zastawów i doprecyzowanie niektórych reguł zaspokojenia zastawnika. Przede wszystkim jednak projekt ma na celu uproszczenie postępowania rejestrowego przez ograniczenie sądowego badania wniosków o wpis. Usprawnienie funkcjonowania rejestru zastawów jest niezbędne, gdyż występujące w praktyce trudności interpretacyjne treści przepisów nie odpowiadają potrzebom obrotu i realizacji postulatu szybkiego i pewnego postępowania rejestrowego.

Z drugiej strony projekt uwzględnia treść art. 58 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.), który wymaga, aby w określonym terminie organy władzy publicznej umożliwiły odbiorcom usług certyfikacyjnych wnoszenie podań i wniosków oraz innych czynności w postaci elektronicznej, w przypadkach gdy przepisy prawa wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru. Zmiany proponowane w art. 42 i 43a ustawy mają zapewnić drogę elektroniczną dla skutecznego składania przez uczestników postępowania wniosków do wydziałów rejestru zastawów sądu rejonowego oraz składania wniosków do centralnej in-

formacji o wydanie odpisów, zaświadczeń i informacji, jak również przesyłania w formie elektronicznej zarządzeń, postanowień i wszelkiej innej korespondencji z sądu oraz dokumentów i informacji z centralnej informacji rejestru zastawów.

W art. 1 ust. 1 proponowana zmiana polega na usunięciu dotychczasowej zamkniętej listy wierzycieli uprawnionych do zaspokojenia swoich wierzytelności zastawem rejestrowym i przyjęciu, że uprawnienie takie przysługuje każdemu wierzycielowi. W zamian wprowadza się krótki przepis określający przedmiot ustawy. Powyższa zmiana uwzględnia także wejście Polski do Unii Europejskiej oraz wynikającą z przepisów unijnych zasadę swobody przepływu środków pieniężnych i związanych z nim płatności. W świetle załącznika nr I pkt IX do dyrektywy 88/361 (która została zastąpiona przez obowiązujące dzisiaj regulacje w art. 56-60 TWE) swoboda przepływu kapitału obejmuje swobodę ustanawiania prawa zastawu przez podmiot, który ma miejsce zamieszkania (siedzibę) na terytorium jednego z państw członkowskich – na rzecz podmiotu z terytorium innego państwa członkowskiego.

Obecnie obowiązujący przepis budził też poważne wątpliwości w praktyce orzeczniczej sądów polskich (patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005 r., sygn. akt III CZP 88/04, OSNCP 2006/1/5). Tymczasem ośmioletni okres funkcjonowania ustawy i praktyka sądów rejestrowych uzasadniają także odrzucenie dziś obaw, które towarzyszyły autorom ustawy z 1996 r., że zbyt otwarcie nieznaną dobrze instytucji na wszystkie podmioty uczestniczące w obrocie spowoduje „zalanie” sądów zbyt wielką ilością wniosków o wpis. Utrzymywane ograniczenia dotyczyły w gruncie rzeczy już tylko kilku kategorii podmiotów (głównie osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz podmiotów zagranicznych niebędących instytucjami kredytowymi). Dlatego też nie ma podstaw do przypuszczeń, że liczba wniosków o wpis pod rządami proponowanych przepisów radykalnie wzrośnie. Przeciwnie, można oczekiwać, że zasadnicza zmiana zakresu sądowego badania wniosków o wpis spowoduje znaczne skrócenie okresu postępowania rejestrowego.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym opartym na art. 2 ust. 4 nie jest możliwe ustanowienie przez osobę trzecią zastawu rejestrowego zabezpieczającego wierzytelność z tytułu obligacji, gdyż wątpliwości praktyczne budzi wyrażenie „organ właściwy emitenta”. Dlatego też wykreślono zwrot „uchwała wła-

ściwego organu emitenta”, a jednocześnie rozszerzono zakres przedmiotowy zgodnie z innymi ustawami o papierach wartościowych.

Dalsze przepisy art. 4 ust. 2 i 3 ustawy oraz praktyka nie dopuszczają innego rozwiązania niż zawarcie umowy z administratorem zastawu.

Proponowana zmiana jest spójna ze zmianą art. 4 ust. 3 ustawy.

Zmiana art. 3 ust. 1 ustawy wynika z konieczności zapewnienia spójności systemu prawa i uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, jakie powstały w związku z brzmieniem art. 180 ustawy z dnia 15 lipca 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.), który do powstania zastawu rejestrowego na udziale w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wymaga formy szczególnej: formy pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. Podobne wątpliwości budziło stosowanie przewidzianego w art. 329 § 1 K.c. wymogu nadania daty pewnej umowie o ustanowienie zastawu rejestrowego na prawach.

Proponowane rozwiązanie wynika z przepisu art. 2, że zastaw rejestrowy powstaje dopiero z chwilą wpisu do rejestru zastawów, a umowa zastawnicza jest składana do akt w sądzie rejestrowym.

Podobne rozwiązanie co do formy umowy zastawniczej zawarto w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. Nr 91, poz. 871 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1538).

Dotychczasowy przepis art. 3 ust. 2 pkt 4 ustawy przewidywał dwa sposoby określenia wierzytelności zabezpieczonej zastawem: wierzytelność w określonej wysokości oraz wierzytelność „przyszłą lub warunkową o wysokości nieustalonej w chwili zawarcia umowy zastawniczej”, dla której wskazuje się „najwyższą sumę zabezpieczenia”. Stanowiło to nawiązanie do rozróżnienia hipoteki zwykłej oraz hipoteki kaucyjnej. Dodatkowo obecna treść art. 3 ust. 2 pkt 4 budziła wątpliwości interpretacyjne w świetle art. 6 i art. 40 ust. 1 pkt 4 ustawy. To wszystko przemawia za przyjęciem jednolitego sposobu określania wierzytelności zabezpieczonej. Wpisywanie do rejestru najwyższej kwoty zabezpieczenia umożliwi pozostałym wierzycielom realną wiedzę o zadłużeniu zastawcy.

Uchylenia art. 3 ust. 3 związane jest z rezygnacją z ograniczenia stron miesięcznym terminem na złożenie wniosku o wpis zastawu do rejestru, tym bar-

dziej, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy zastaw rejestrowy powstaje dopiero w momencie dokonania wpisu do rejestru zastawów. Wykreślenie ograniczenia terminu na złożenie wniosku łączy się z przeniesieniem określenia kręgu osób uprawnionych do złożenia tego wniosku do art. 39 ust. 1 do rozdziału 8 ustawy, który reguluje tryb postępowania rejestrowego. Skoro o pierwszeństwie zastawu rejestrowego decyduje data wpisu do rejestru – zastawnik sam jest zainteresowany szybkim złożeniem wniosku, a 1-2-dniowe opóźnienie powodowało odmowę wpisu. Proponowana zmiana stanowi usunięcie jednego z ograniczeń szerszego stosowania instytucji rejestru zastawów.

Proponowana zmiana art. 4 wynika z faktu wykreślenia ograniczenia podmiotowego w art. 1 ust. 1, gdyż nieaktualny stał się zwrot o „wierzycielach, z których przynajmniej jeden jest uprawniony do zabezpieczenia swoich wierzytelności zastawem rejestrowym”. Wyznaczenie administratora zastawu wydaje się również konieczne, jeżeli kredyt udzielony przez jeden podmiot stał się kredytem wspólnym wskutek przelewu części wierzytelności. Potrzeby obrotu bankowego przemawiają za tym, aby taką możliwość dopuścić. Dodatkowo, instytucja administratora zastawu okazuje się być przydatna w przypadku restrukturyzacji zobowiązań w postępowaniu układowym. Jeżeli układ z wierzycielami ma polegać na zabezpieczeniu ich wierzytelności zastawem rejestrowym na majątku upadłego, to celowym jest użycie w tej sytuacji administratora i ustanowienie jednego zastawu na zabezpieczenie wszystkich wierzytelności objętych układem. W innym wypadku należałoby ustanowić tyle zastawów, ilu jest wierzycieli. Konieczność umownego porozumienia się wierzycieli wybierających administratora zastawu wspiera prawdopodobieństwo powodzenia układu. Nie są też znane przypadki nadużycia tej instytucji przez wierzycieli, pokrzywdzenia dłużnika itp.

Skreślenie dotychczasowej treści art. 6 jest konsekwencją ujednoczenia opisu wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym w art. 3 ust. 2 pkt 4. W sytuacji, gdy zasadą jest zabezpieczanie wierzytelności do wysokości najwyższej sumy zabezpieczenia, utrzymywanie obecnego art. 6 pozostawałoby w sprzeczności z innymi przepisami ustawy.

Zmian art. 7 ust. 1 jest związana brzmieniem z ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.), w której rejestr okrętowy obejmuje nie tylko statki morskie, ale i statki w budowie (art. 23 § 4, art. 25 K.m.). Części składające się na statek w budowie mogą jednak stanowić przedmiot zastawu rejestrowego, jako zbiór rzeczy ruchomych stanowiący całość gospodarczą.

W odniesieniu do rzeczy lub praw przyszłych spotykamy liczne wątpliwości i rozbieżną praktykę co do pojęcia „zbioru rzeczy ruchomych i praw, które zostaną dopiero nabyte w przyszłości”. Obecnie proponowany art. 7 ust. 3 precyzuje zakres przedmiotowy tego zbioru, co jest zgodne z ogólną zasadą możliwości objęcia zastawem rejestrowym rzeczy i praw przyszłych z chwilą ich objęcia przez zastawcę.

Proponowana zmiana art. 9, która łączy się ze zmianą art. 7 ust. 1 ustawy, ma na celu usunięcie rozbieżności praktyki odnośnie do składników „statków w budowie”, takich jak np. silnik, które stały się elementem statku wpisanego do rejestru okrętowego (patrz uwagi do zmiany art. 7 ust. 1), oraz gdy przedmiotem zastawu jest rzecz ruchoma wchodząca w skład zbioru rzeczy ruchomych, obciążona zastawem rejestrowym, która stała się następnie częścią składową nieruchomości.

Wprowadzone poprawki art. 14 ust. 3 mają charakter redakcyjny polegający na zastąpieniu zwrotu „przedmiotu obciążonego zastawem rejestrowym” zwrotem „przedmiotu zastawu rejestrowego”, który występuje w innych miejscach ustawy.

Proponowana zmiana treści art. 17 ust. 1 i 2 oraz wykreślenia ust. 3 wynika z wykreślenia ograniczenia kręgu podmiotów uprawnionych do ustanowienia zastawu z art. 1 ust. 1 ustawy. W art. 17 ust. 1 wykreślono część zdania, w którym nawiązywano do przeniesienia wierzytelności „na inny podmiot uprawniony”. Zrezygnowano z dotychczasowej treści ust. 2, który dotyczył przeniesienia wierzytelności na osobę nieuprawnioną, a ta zmiana wymagała wykreślenia ust. 3, który określał skutki naruszenia zakazu z ust. 2. Nowa treść ust. 2 (przeniesienie zastawu wskutek przeniesienia wierzytelności dotychczasowego administratora) stanowi konsekwencję zmian art. 4 ustawy.

W okresie istnienia zabezpieczenia zastawnik będący administratorem zastawu może zbyć swą wierzytelność bez negatywnych skutków dla innych wierzycieli, jednak samo przejście praw wynikających z istniejącego zastawu dla tego nabywcy nastąpi z chwilą wpisania w rejestrze tej zmiany. Propozycja ta ma zapewnić dłużnikowi aktualną informację o osobie administratora, który musi być znany nie tylko wybierającym go wierzycielom. Należy unikać sytuacji, gdy dłużnik dokonuje spłaty na ręce administratora, gdyż nie wie o jego zmianie. Proponowana zmiana powoduje, że nowy wierzyciel i zastawnik będzie również zainteresowany ujawnianiem zmiany w rejestrze, co do osoby administratora.

Dotychczasowa treść art. 18 ustawy stanowi jeden z ustawowych wyjątków od zasady akcesoryjności zastawu rejestrowego. Nowa treść art. 18 ma na celu wyraźne określenie ustawowych kryteriów do dalszego istnienia zastawu rejestrowego, pomimo wygaśnięcia zabezpieczonej nim wierzytelności. Dotychczasowa treść umożliwiała składanie do akt rejestrowych umowy stron o przeniesieniu wpisanego zastawu na zabezpieczenie nowej, wyższej wierzytelności. Ta luka prawna naruszała usprawiedliwione interesy pozostałych wierzycieli. Poglądy w tym zakresie przedstawione zostały w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie III CKW 806/99 oraz licznych glosach do tego orzeczenia.

Proponowane zmiany biorą pod uwagę wolę stron, ale muszą zostać spełnione enumeratywnie wymienione kryteria wskazane w ust. 2, który wprowadza wyraźne ograniczenie, co do wysokości sumy zabezpieczenia, przyjętej dla nowego stosunku prawnego (może być niższa lub taka sama jak kwota pierwotna) oraz ograniczenie czasowe (6 miesięcy). Natomiast w ust. 3 oraz 4 przewiduje się sposób postępowania stron, które nie chciały kontynuować współpracy.

Istotną nowością w ustawie jest wprowadzenie możliwości działania sądu rejestrowego z urzędu w nowej treści art. 39 ust. 1 ustawy. Nowy art. 18a przewiduje działanie sądu z urzędu po upływie ustawowego terminu wygaśnięcia zastawu rejestrowego. Termin 20 lat został przyjęty po ustaleniu, że w praktyce największa liczba umów zastawniczych dotyczy okresu 60 miesięcy (5 lat) i są one przedłużane w trybie art. 18 o dalsze 5 lat. Tak więc działania sądu z urzędu po okresie 20 lat od chwili wpisu zastawu w rejestrze ma na celu oczyszczenie rejestru zastawów, zwłaszcza elektronicznej bazy danych z tych wpisów, co

do których strony nie wykazują żadnego zainteresowania, a brak jest skutecznego narzędzia do wymuszenia złożenia stosownego wniosku o wykreślenie zastawu. Przyjęto zasadę, że maksymalnie zastaw będzie wpisany w rejestrze przez okres 30 lat.

Możliwość wcześniejszego wykreślenia zastawu na wniosek stron reguluje art. 19 ustawy.

Proponowane zmiany art. 19 mają charakter porządkujący. Treść nowego ust. 2 została przeniesiona z dotychczasowego ust. 2 art. 18 tak, aby jeden przepis obejmował regulacje dotyczące wykreślenia zastawu na wniosek stron. W treści ust. 3 pkt 3 lit. b obok komornika dopisano „inny organ egzekucyjny”, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

Zmiany w art. 20 uwzględniają, że jego dotychczasowa treść nie była zgodna z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, zmienionymi po 2005 r. (np. art. 1025 K.p.c.). Nowa treść art. 20 ustawy utrzymuje regułę pierwszeństwa zaspokojenia wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym, który został wpisany z datą wcześniejszą, dostosowując przepisy ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów do obowiązujących ustaw, w szczególności do art. 41 i 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Proponowane rozwiązanie zawarte w art. 21a ma rozstrzygać wątpliwości powstające na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, po wprowadzeniu do polskiego systemu prawa pozaegzekucyjnych sposobów zaspokojenia zastawnika.

Ograniczono prawo zastawnika z prawa korzystania z uprawnień z art. 22-27 ustawy, gdy inni wierzyciele podejmują czynności mające na celu zaspokojenie przysługujących im wierzytelności w drodze postępowania egzekucyjnego prowadzonego według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Proponowany przepis pełni rolę przepisu kolizyjnego. Zastawnik musi zgłosić swoje uprawnienia do organu prowadzącego egzekucje w trybie określonym w K.p.c.

Zmiany art. 22 idą w kilku kierunkach. Z jednej strony pojawiły się wątpliwości interpretacyjne odnoszące się do ust. 1 pkt 3, co do możliwości przejęcia

przedmiotu zastawu w postaci zbioru rzeczy ruchomych lub praw, gdy strony umowy zastawniczej określiły ściśle wartość takiego przedmiotu zastawu. Z drugiej strony przewidziane w art. 22 ust. 1 pkt 3 „ściśle oznaczanie wartości przedmiotu zastawu” miało (zdaniem autorów projektu ustawy z 1996 r.) prowadzić do wskazania kwoty wyrażonej w pieniądzu, aby uniknąć między stronami sporu o wartość przejmowanego przedmiotu zastawu. Praktyka jednak od samego początku ignoruje taką interpretację, przyjmując w umowach zastawniczych lub odrębnych porozumieniach rozmaite formy waloryzacji i dlatego nowa treść art. 22 ust. 1 pkt 3 dopuszcza możliwość „umownego sposobu ustalenia wartości przedmiotu” do celów jego przejęcia.

Kolejna zmiana w art. 22 polega na dodaniu pkt 4 w ust. 1 oraz pkt 3 w ust. 2, które dotyczą zaspokojenia zastawnika w przypadku ustanowienia zastawu rejestrowego na wierzytelności z tytułu umowy rachunku bankowego. Dotychczas banki posługują się różnymi rozwiązaniami typu pełnomocnictwo do rachunku lub przelew praw. Żadne z nich nie jest jednak jawne publicznie jak zastaw rejestrowy. Wprowadzone rozwiązanie zostało ograniczone tylko do przypadków, gdy zastawnikiem jest bank jednocześnie prowadzący rachunek bankowy na rzecz zastawcy.

Zmiana art. 24 ust. 2 ma na celu określenie kryteriów do realizacji przez Ministra Sprawiedliwości wytycznych, co do wydania rozporządzenia wykonawczego, którego treść powinna brać pod uwagę przedmiot zastawu rejestrowego, interesy zastawnika i zastawcy oraz bezpieczeństwo obrotu. Rozporządzenie powinno określać również tryb i koszty (notariusza i komornika) przeprowadzonego przetargu, uwzględniając przedmiot przetargu.

W polskim prawie zbliżona instytucja szczegółowego ustalania przedmiotu zastawu została wprowadzona w odniesieniu do zastawu skarbowego (art. 45 Ordynacji podatkowej). Podobne reguły wprowadzono do zastawu rejestrowego, aby uniemożliwić zmniejszanie składników majątkowych przez nierzetelnych zastawców, zanim zastawnik był w stanie skutecznie dokonać wszystkich czynności niezbędnych do zaspokojenia jego wierzytelności. Art. 25 nie prowadzi bezpośrednio do zaspokojenia zastawnika, a jedynie do uchronienia składników majątkowych przedmiotu zastawu przez dokonanie spisu z natury w spo-

sób określony przez strony umowy zastawniczej i zakaz rozporządzania składnikami.

Potrzeba zmiany art. 27 ustawy wynika z faktu, że uprawnienie zastawnika do uruchomienia procedury mającej na celu zaspokojenie z dochodu osiągniętego w wyniku działań zarządcy w praktyce okazuje się faktycznie bezskuteczne, gdyż ustalenie tych zasad nie jest możliwe na etapie negocjowania umów zastawniczych.

Nowy art. 27 ust. 1 wypełnia istniejącą lukę prawa i odsyła do obowiązujących już przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o zarządzie przymusowym nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym (np. art. 1064¹ i następane K.p.c.) z odpowiednimi modyfikacjami.

Ograniczono ryzyko pokrzywdzenia zastawcy, wprowadzając zasadę solidarnej odpowiedzialności zastawnika i zarządcy (w ust. 2) oraz zastawnika i dzierżawcy (w ust. 3) za szkody wyrządzone zastawcy.

Brak stosownej regulacji umożliwił ocenę, że wyznaczenie zastawnika jako zarządcy stanowi obejście prawa.

W opinii ekspertów z zakresu postępowania cywilnego oraz prawa bankowego regulacje zawarte w art. 28 oraz w art. 29-35 są całkowicie martwe i nie ma potrzeby utrzymywania ich w systemie prawa. Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy w sprawach nieuregulowanych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, które w zakresie postępowania zabezpieczającego zostały znacznie zmodyfikowane po 2005 r. i odbiegały od treści wykreślonych przepisów pochodzących z 1996 r.

Zaznaczenie wyłączności jurysdykcji krajowej w sprawach o wpis do rejestru zastawów wydaje się konieczne (dodany ust. 1a) do wyraźnego określenia, że do polskiego rejestru publicznego wpisy mogą być dokonywane tylko na podstawie orzeczeń sądów polskich bez możliwości uznania orzeczeń sądów zagranicznych. Łącznikiem jurysdykcji wyłącznej będzie wpis do rejestru według przepisów ustawy, czyli polskiej ustawy o zastawie rejestrowym. Dodać należy, że w opracowanym przez Komisję Kodyfikacyjną projekcie zmian przepisów dotyczących tzw. międzynarodowego postępowania sądowego zamieszczono regulację w proponowanym art. 1109¹ § 1 K.p.c.: „Do wyłącznej jurysdykcji krajo-

wej należą sprawy z zakresu postępowania rejestrowego dotyczące rejestru publicznego prowadzonego w Polsce”. W motywach do tej propozycji podkreślono, że przepis ten daje wyraz zasadzie, że sprawy o wpis do rejestru publicznego w Polsce mogą być rozstrzygane tylko przez sądy polskie.

Propozycja wykreślenia ust. 2 wynika z faktu, że jest on całkowicie nieaktualny, a dodatkowo sprzeczny z przepisami wydanymi po 2000 r. Przepis art. 36 ust. 2 określa właściwość sądów rejestrowych, odwołując się do miast wojewódzkich i obszarów województwa. Tak więc uchycenie art. 36 ust. 2 wydaje się być konieczne i zasadne.

Na potrzeby usprawnienia postępowania o wpis zastawu do rejestru, a także w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych zmieniono art. 39 ust. 1. Dotychczasowy przepis przewiduje jedynie składanie do rejestru wniosku oraz umowy zastawniczej. Tymczasem podstawą wpisu zgodnie z projektowanymi przepisami (zob. proponowane nowe brzmienie art. 4), a także obowiązującymi przepisami innych ustaw mogą być inne dokumenty (np. w sytuacjach spadkobrania, podziału albo łączenia spółek).

Do treści art. 39 ust. 1 przeniesiono również określenie podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o wpis zastawu, który był w skreślonym art. 3 ust. 3 ustawy.

Dodatkowo wprowadzono możliwość działania sądu rejestrowego z urzędu w wypadkach ściśle określonych w ustawie (nowy art. 18a).

Projekt uwzględnia w nowym ust. 2a możliwość składania wniosku o wpis w rejestrze w postaci papierowej lub drogą elektroniczną – zgodnie z wyborem wnioskodawcy. Przyjęte w obecnym projekcie rozwiązanie jest zgodne z nowymi przepisami przyjętymi w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym i również odwołuje się do wymogów z ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym.

Dodany ust. 5 wyraźnie określa, gdzie są dostępne urzędowe formularze z postępowania rejestrowego.

Zmiana art. 40 ust. 1 pkt 2 jest związana ze zmianą art. 3 ust. 2 pkt 4 ustawy. Propozycja uwzględnia nowy zakres kognicji sądu rejestrowego z art. 40 ust. 3

(sąd bada tylko treść umowy w zakresie danych podlegających wpisowi do rejestru).

Wobec zmiany art. 3 ust. 2 pkt 4 – do rejestru będzie wpisywana jedynie najwyższa suma zabezpieczenia obejmująca kwotę główną i inne dopuszczone prawem kwoty. Ponadto wpis obejmuje adres do doręczeń w Polsce.

Celem usprawnienia postępowania o wpis zastawu do rejestru zastawów w oparciu o art. 40 ust. 3 jest ograniczenie zakresu sądowego badania wniosku o wpis.

Proponuje się, aby w trakcie rozpoznawania wniosku o wpis sąd badał jedynie treść i formę wniosku oraz dokumentów stanowiących podstawę wpisu i to w ograniczonym zakresie – tylko w odniesieniu do danych podlegających wpisowi. Oprócz tego wprowadza się dodatkowy standard uzasadniający odmowę wpisu przez sąd – naruszenie prawa stwierdzone przy rozpoznawaniu wniosku musi być oczywiste, inne błędy powinny zostać usunięte w trybie postępowania brakowego.

W propozycji zmiany art. 41 ust. 2 przyjęto prawniczą zasadę *volenti fit iniuria* (chcącemu nie dzieje się krzywda). W sytuacji, gdy sam wierzyciel zabezpieczony zastawem składa wniosek o wykreślenie zastawu (wykreślenie to z mocy art. 19 ust. 2 ustawy skutkuje wygaśnięciem zastawu) to należy przyjąć, że taka jest właśnie wola stron. Nowa regulacja pozwoli znacznie przyspieszyć postępowanie rejestrowe bez ryzyka naruszenia ochrony uprawnionego wierzyciela, który sam złoży wniosek o wykreślenie zastawu.

Dodany ust. 2a przede wszystkim uzupełnia przepisy ustawy dotyczące działań sądu w przypadku złożenia do akt dokumentów, które nie wymagają złożenia nowego formularza ani też zmiany danych w samym rejestrze. Projekt nawiązuje do analogicznego przepisu art. 9 ust. 2 ustawy o KRS, który nakazuje wydanie postanowienia sądu o przyjęciu dokumentów, które nie stanowią załącznika do wniosku o wpis zmian danych w rejestrze. Dokumenty takie wymagają merytorycznej oceny sądu i nie powinny być automatycznie załączane do akt.

Dodany ust. 2b ma na celu uproszczenie obiegu korespondencji (przyjmując priorytet adresu wpisanego w rejestrze zastawów) analogicznie do rozwiązań

przyjętych w przepisie art. 139 Kodeksu postępowania cywilnego, który odnosi się tylko do rejestru KRS i ewidencji działalności gospodarczej.

Nadal decydującym będzie każdy adres wskazany przez strony (nawet jeżeli nie został wpisany do rejestru), gdyż przepis przewiduje skutek dla samego faktu „powiadomienia” sądu. Proponowana zmiana znacznie przyspieszy postępowanie sądowe, gdyż brak stosownego przepisu sankcjonował praktykę stron braku powiadamiania sądu o zmianie adresu po wpisaniu zastawu.

Przedmiotem zastawu rejestrowego mogą być samoloty (statki powietrzne) podlegające wpisowi do rejestru cywilnych statków powietrznych (art. 34 i nast. ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.)). Do rejestru statków wpisywane są także „prawa rzeczowe ustanowione na statku powietrznym” (art. 36 ust. 1 pkt 1 Prawa lotniczego), przy czym okoliczność podlegająca wpisowi do rejestru cywilnych statków powietrznych jest skuteczna wobec osób trzecich, gdy zostanie wpisana do rejestru (statków) (art. 38 ust. 1). W przypadku statku powietrznego obciążonego zastawem rejestrowym – zastaw powstaje z chwilą wpisu do rejestru zastawów (art. 2 ustawy o rejestrze), ale nie jest skuteczny, aż do chwili ujawnienia go w rejestrze statków powietrznych (art. 38 Prawa lotniczego). Proponowana zmiana pozwoli usunąć sprzeczność przepisów obu ustaw.

Nowy art. 41a uwzględnia, że przedmiotem zastawu rejestrowego mogą być także prawa własności przemysłowej, dla których prowadzone są rejestry zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.) (art. 53 i 149).

Proponowany obowiązek działania sądu rejestrowego z urzędu wynika z przekonania, że tylko taka zasada zapewni zgodność wymienionych rejestrów, a jednocześnie nie będzie stanowić zbytniego obciążenia sądu w związku z małą liczbą wpisów tego rodzaju.

Uzupełnieniem wprowadzenia art. 41a są proponowane zmiany w art. 2 i 3 obecnej ustawy.

Dodawany w art. 42 ust. 2a i nowa treść ust. 3 dotyczą nowej możliwości udzielania informacji, wydawania odpisów i zaświadczeń z rejestru zastawów drogą elektroniczną.

Wnioski do centralnej informacji rejestru zastawów składa się na urzędowych formularzach – zgodnie z treścią art. 39 ust. 4 ustawy. Wnioski te będą mogły być składane także drogą elektroniczną (zob. proponowany art. 43a). Moc dokumentów urzędowych wydawanych przez sąd będą jednak miały odpisy i zaświadczenia wydawane przez centralną informację o zastawach rejestrowych wydawane w formie papierowej wobec braku przepisów o elektronicznej pieczęci w ustawie o podpisie elektronicznym.

W treści dodanego przepisu ust. 4a w art. 42 ustawy proponuje się zwolnić z opłat za udzielanie informacji oraz wydawanie odpisów i zaświadczeń – Skarb Państwa i instytucje państwowe, których zadanie nie polega na działalności gospodarczej (np. sądy, prokuraturę, Policję). Przyjęte zostało rozwiązanie obowiązujące od kilku lat przy wydawaniu odpisów i informacji z Krajowego Rejestru Sądowego.

Proponowany przepis art. 43a zawiera upoważnienie ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości do wydania aktu wykonawczego do określenia regulacji technicznych mających ujednoczyć sposób przesyłania pism i dokumentów, które będą mogły być wysyłane drogą elektroniczną. Proponowane rozwiązanie przeniesienia kwestii organizacyjno-technicznych do aktu wykonawczego wynika z szybkiego rozwoju techniki i jest analogiczne do rozwiązania przy KRS.

Prawo własności przemysłowej przewiduje w art. 67, że przeniesienie patentu jest skuteczne wobec osób trzecich dopiero z chwilą wpisu tego przeniesienia do rejestru patentowego i nie reguluje relacji tego rejestru z danymi o ograniczonym prawie rzeczowym z rejestru zastawów.

Zgodnie z proponowanymi zmianami z art. 2 ustawy, celem wypełnienia luki w przepisach, a jednocześnie zgodnie z innymi przepisami o rejestrach przewidziano, że ustanowienie zastawu rejestrowego na patencie jest skuteczne z chwilą wpisu do rejestru zastawów. Reguła ta będzie miała odpowiednie zastosowanie do innych praw, o których stanowi Prawo własności przemysłowej (np. prawa ochronnego na znak towarowy).

Równocześnie nałożono na sąd dokonujący wpisu w rejestrze zastawów obowiązek zawiadomienia z urzędu o dokonanym wpisie organu prowadzącego rejestr danego prawa własności przemysłowej (nowy art. 41a ustawy o rejestrze zastawów).

Przedmiotem zastawu rejestrowego mogą być statki powietrzne podlegające wpisowi do rejestru cywilnych statków powietrznych (art. 34 i nast. ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze). Do rejestru statków wpisywane są także „prawa rzeczowe ustanowione na statku powietrznym” (art. 36 ust. 1 pkt 1 Prawa lotniczego), przy czym okoliczność podlegająca wpisowi do rejestru statków jest skuteczna wobec osób trzecich, gdy zostanie wpisana do rejestru (statków) (art. 38 ust. 1).

Proponowana zmiana art. 3 ustawy ma na celu usunięcie sprzeczności obu ustaw, uzależniając skuteczność wpisu w rejestrze statków od dokonania wpisu w rejestrze zastawów.

Równocześnie nałożono na sąd dokonujący wpisu w rejestrze zastawów obowiązek zawiadomienia z urzędu o dokonanym wpisie organu prowadzącego rejestr statków powietrznych (nowy art. 41a projektu).

Art. 4 projektu zawiera niezbędne przepisy przejściowe dotyczące przepisów postępowania oraz przepisów materialnych istotnych dla stron umowy zastawniczej.

W art. 4 ust. 1 projektu zawarto regulacje o stosowaniu przepisów dotychczasowych w sprawach, w których wnioski zostały złożone przed dniem wejścia w życie ustawy. W przypadku złożenia wniosku po tej dacie ale wraz z umową zastawniczą podpisaną przed dniem wejścia w życie ustawy – przyjęto, że brak jest podstaw dla uznania umów za nieważne i wskazano konieczność ich aktualizacji (art. 4 ust. 2 projektu).

Przepis o wejściu w życie projektowanej ustawy uwzględnia późniejsze wejście w życie zmian, dla których niezbędne jest przygotowanie organizacyjno-techniczne rejestru zastawów, a także zmian w urzędowych formularzach.

Całkowity koszt wejścia w życie przedmiotowej regulacji wyniesie 2 100 tys. zł i będzie obejmował następujące wydatki związane z modyfikacją systemów informatycznych:

- przystosowanie wykorzystywanych w wydziałach rejestrowych systemów informatycznych do możliwości elektronicznego składania wniosków („e-dostęp”) oraz uzyskiwania drogą elektroniczną informacji z Centralnej In-

- formacji; koszt zakupu urządzeń do składania podpisu elektronicznego dla wydziałów RZ oraz samej funkcjonalności „e-dostęp” wyniosą 800 tys. zł,
- koszt dostosowania systemów informatycznych eksploatowanych w wydziałach rejestru zastawów do zmian merytorycznych wprowadzonych w przedmiotowym projekcie wyniesie 1 300 tys. zł.

Wskazana wyżej kwota 800 tys. zł znajduje zabezpieczenie w przedłożonym Ministrowi Finansów projekcie budżetu państwa w części 15 „Sądy powszechne” na 2007 r. Wydatki w wysokości 1 300 tys. zł związane z dostosowaniem systemów informatycznych eksploatowanych w wydziałach rejestru zastawów do zmian merytorycznych nie zostały zaplanowane w projekcie budżetu na 2007 r., jednak wydatki te zostaną zabezpieczone w ramach wewnętrznych przesunięć.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 14 stycznia 2008 r.

BAS-WAEM-8/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
o zgodności przedstawionego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Adam Rogacki) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów przewiduje zniesienie ograniczeń podmiotowych po stronie wierzycieli zabezpieczonych wierzytelności, uproszczenie zasad określania zabezpieczonej wierzytelności, uproszczenie postępowania rejestrowego poprzez ograniczenie sądowego badania wniosków o wpis.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Przepis art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) stanowi, iż zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi. Zakazane są także wszelkie ograniczenia w płatnościach między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi.

Doprecyzowaniu przepisu TWE służy dyrektywa Rady z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 Traktatu (88/361/EWG)¹. Dyrektywa w art. 1 ust. 1 stanowi, że Państwa Członkowskie znoszą ograniczenia w zakresie

¹ Dz.Urz. L 178 z 8 lipca 1988 r. s. 5-18, Polskie wydanie specjalne Rozdział 10, tom 1, s. 10-23. Należy równocześnie zwrócić uwagę, że przywołany w tytule dyrektywy przepis posiada numerację obowiązującą w chwili wydania dyrektywy. Obecnie chodzi o art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

przepływów kapitału, dokonywanych między osobami zamieszkałymi w Państwach Członkowskich. W celu ułatwienia stosowania dyrektywy przepływy kapitału klasyfikuje się zgodnie z nomenklaturą, zawartą w Załączniku I. Załącznik I w punkcie IX – Poręczenia, pozostałe gwarancje i prawa zastawu wymienia dwa punkty: udzielane przez nierezydentów rezydentom i udzielane przez rezydentów nierezydentom

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Proponowane zniesienie ograniczeń podmiotowych po stronie wierzycieli zabezpieczonych wierzytelności niewątpliwie oznacza dalsze zniesienie ograniczeń w przepływie kapitałów między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi. W tym zakresie projekt jest zgodny z art. 56 TWE i art. 1 ust. 1 dyrektywy 88/361/EWG.

Pozostałe kwestie regulowane projektem ustawy nie są objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.

IV. Konkluzje

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 14 stycznia 2008 r.

BAS-WAEM-9/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
dotycząca możliwości uznania przedstawionego poselskiego projektu
ustawy zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Rogacki) za projekt ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1
Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującym prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mający na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów przewiduje zniesienie ograniczeń podmiotowych po stronie wierzycieli zabezpieczonych wierzytelności, uproszczenie zasad określania zabezpieczonej wierzytelności, uproszczenie postępowania rejestrowego poprzez ograniczenie sądowego badania wniosków o wpis.

Ponieważ można przyjąć, że opiniowany projekt ustawy wykonuje art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w związku z art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 Traktatu (88/361/EWG)¹ oraz w związku z punktem IX Załącznika I do dyrektywy, można uznać projekt, w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu, za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory Bazy REX: Unia Europejska, zastaw rejestrowy

¹ Dz.Urz. L 178 z 8 lipca 1988 r. s. 5-18, Polskie wydanie specjalne Rozdział 10, tom 1, s. 10-23. Należy równocześnie zwrócić uwagę, że przywołany w tytule dyrektywy przepis posiada numerację obowiązującą w chwili wydania dyrektywy. Obecnie chodzi o art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

**Rozporządzenie
Ministra Sprawiedliwości
z dnia**

**w sprawie warunków, trybu i kosztów przeprowadzenia sprzedaży przedmiotu
zastawu rejestrowego w drodze przetargu publicznego**

Na podstawie art. 24 ust.2 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149 poz. 703, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, tryb i koszty przeprowadzenia sprzedaży przedmiotu zastawu rejestrowego w drodze przetargu publicznego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, zwaną dalej „ustawą”;
- 2) umowie zastawniczej - rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
- 3) przetargu – rozumie się przez to przetarg publiczny, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy;
- 4) przeprowadzającym przetarg – rozumie się przez to notariusza lub komornika przeprowadzających przetarg;
- 5) nabywcy – rozumie się przez to uczestnika przetargu, który zaoferował najwyższą cenę a przeprowadzający przetarg udzielił mu przybycia.

§ 3.1. Jeżeli umowa zastawnicza nie określa miejsca przeprowadzenia przetargu, przetarg powinien być przeprowadzony w miejscowości, w której według umowy zastawniczej znajduje się przedmiot zastawu rejestrowego. W braku takich postanowień w umowie zastawniczej przetarg przeprowadza się w miejscowości, w której przedmiot zastawu rejestrowego się znajduje albo w innej miejscowości położonej w obszarze właściwości sądu rejonowego, w którym znajduje się przedmiot zastawu rejestrowego, a gdy tym przedmiotem jest prawo majątkowe – w obszarze właściwości sądu rejonowego, w którym według umowy zastawniczej zastawca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

2. Na wniosek zastawnika i za zgodą zastawcy można przeprowadzić przetarg w innej miejscowości niż określona w ust. 1, jeżeli może to dać korzystniejszy wynik. Zgoda zastawcy nie jest potrzebna, jeżeli przedmiot zastawu, wbrew umowie zastawniczej, znajduje się w innej miejscowości, niż określono w tej umowie.

§ 4. Wybór przeprowadzającego przetarg należy do zastawnika.

§ 5.1. Przeprowadzający przetarg odmówi przeprowadzenia przetargu, jeżeli istnieją okoliczności, na podstawie których można przypuszczać, że do przedmiotu zastawu rejestrowego została skierowana egzekucja.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 121, poz. 269, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 554 i Nr 60, poz. 702, Nr 114, poz. 1193, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego jest towar ulegający szybkiemu zepsuciu.

§ 6. Przeprowadzający przetarg może odmówić przeprowadzenia przetargu także z przyczyn, które według przepisów kodeksu postępowania cywilnego uzasadniają wyłączenie sędziego lub z innych ważnych przyczyn uniemożliwiających przeprowadzenie przetargu w terminie określonym w art. 24 ust. 1 ustawy.

§ 7.1. O odmowie przeprowadzenia przetargu i jej przyczynach przeprowadzający przetarg niezwłocznie zawiadamia zastawnika.

2. Na żądanie zastawnika przeprowadzający przetarg wydaje mu dokument stwierdzający poniesione przez zastawnika koszty.

§ 8. W razie odmowy przeprowadzenia przetargu przez komornika stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o skardze na czynności komornika.

§ 9. Koszty przetargu, stanowią koszty przeprowadzenia sprzedaży przedmiotu zastawu rejestrowego i obejmują wynagrodzenie dla przeprowadzającego przetarg, oraz zwrot wydatków.

§ 10. Do wydatków, o których mowa w §9, zalicza się w szczególności:

- 1) koszty ogłoszeń o przetargu;
- 2) koszty indywidualnych zawiadomień;
- 3) koszty wynajęcia lokalu na przeprowadzenie przetargu, jeżeli zachodzi taka potrzeba;
- 4) wynagrodzenie rzeczoznawcy powołanego przez przeprowadzającego przetarg do wyceny przedmiotu zastawu rejestrowego.

§ 11.1. Jeżeli zastawca i zastawnik nie postanowią inaczej, koszty przetargu ponoszą po połowie.

2. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio w razie nie dojścia przetargu do skutku.

§ 12.1. Sprzedaż przedmiotu zastawu rejestrowego w drodze przetargu następuje na wniosek zastawnika.

2. We wniosku, zastawnik powinien wskazać:

- 1) imię i nazwisko (nazwę), miejsce zamieszkania (siedzibę) i adres zastawnika, zastawcy oraz dłużnika, jeżeli nie jest on zastawcą;
- 2) przedmiot zastawu rejestrowego podlegający sprzedaży;
- 3) wartość przedmiotu zastawu rejestrowego, zwaną dalej „wartością szacunkową”, jeżeli została ona określona w umowie zastawniczej albo później uzgodniona przez zastawnika i zastawcę;
- 4) w czym posiadaniu i gdzie się znajduje przedmiot zastawu rejestrowego, a jeżeli jest nim rzecz ruchoma – także czy i kiedy można ją oglądać.

3. We wniosku zastawnik może również wskazać dzień, w którym należy dokonać ogłoszenia o przetargu, a także żądać, aby ogłoszenie o przetargu zostało

zamieszczone nie tylko w dzienniku poczytnym w miejscowości, w której przeprowadzony będzie przetarg, lecz także w innym dzienniku albo zostało podane do publicznej wiadomości w inny sposób przez zastawnika wskazany. Zastawnik może również żądać wysłania indywidualnych zawiadomień o przetargu do podmiotów wskazanych we wniosku.

§ 13. Do wniosku zastawnik obowiązany jest dołączyć:

- 1) poświadczony przez zastawnika odpis umowy zastawniczej, z której wynika uprawnienie zastawnika do zaspokojenia wierzytelności przez sprzedaż przedmiotu zastawu rejestrowego w drodze przetargu publicznego;
- 2) odpis postanowienia sądu o wpisie zastawu rejestrowego do rejestru zastawów lub odpis z rejestru zastawów;
- 3) odpis pisma zastawnika do zastawcy, wraz z dowodem doręczenia lub dowodem nadania, zawiadamiającego zastawcę o zamiarze sprzedaży przedmiotu zastawu rejestrowego w drodze przetargu publicznego;
- 4) inne dokumenty, jeżeli są potrzebne do przeprowadzenia przetargu.

§ 14.1. Składający wniosek zastawnik obowiązany jest złożyć zaliczkę na pokrycie wydatków, o których mowa w §10.

2. Wysokość zaliczki i termin jej złożenia ustala przeprowadzający przetarg.

3. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w terminie przetarg uważa się za niedoszły do skutku.

§ 15. Przeprowadzający przetarg ogłasza o przetargu przez obwieszczenie.

§ 16. W obwieszczeniu należy określić:

- 1) miejsce i czas przetargu;
- 2) przedmiot sprzedaży i jego wartość szacunkową;
- 3) jeżeli przedmiotem sprzedaży jest rzecz ruchoma – miejsce i czas, w którym można ją oglądać;
- 4) wysokość rękojmi oraz sposób i termin jej złożenia;
- 5) sposób i termin zapłaty ceny nabycia.

§ 17. Obwieszczenie należy, najpóźniej na trzy dni przed terminem przetargu, zamieścić:

- 1) w dzienniku poczytnym w miejscowości, w której przetarg ma się odbyć oraz, jeżeli zastawnik o to wnosił, w innym dzienniku wskazanym przez zastawnika;
- 2) w widocznym miejscu na budynku, w którym ma się odbyć przetarg.

§ 18. Jeżeli zastawnik o to wnosił, należy ogłosić o przetargu także w inny sposób przez niego wskazany.

§ 19. Przetarg nie może się rozpocząć później niż godzinę po czasie oznaczonym w obwieszczeniu.

§ 20. Przetarg może się odbyć, jeżeli przynajmniej jedna osoba zgłosiła się do przetargu.

§ 21. W przetargu nie mogą uczestniczyć: zastawnik, zastawca, dłużnik, przeprowadzający przetarg, ich małżonkowie, jak również ich wstępni i zstępni oraz osoby pozostające z nimi w stosunku przysposobienia, a także osoby obecne na przetargu w charakterze urzędowym.

§ 22.1. Zgłaszający się do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 10% wartości szacunkowej.

2. Rękojmię składa się w gotówce, a za zgodą zastawnika – czekiem, wekslem albo w inny sposób.

3. Rękojmię należy złożyć najpóźniej w chwili rozpoczęcia przetargu.

§ 23. Jeżeli wartość szacunkowa nie jest w umowie zastawniczej określona, ani nie ustalili jej zgodnie zastawca z zastawnikiem, ustala się ją na podstawie opinii rzeczoznawcy powołanego przez prowadzącego przetarg. Wartość szacunkową może ustalić także inna osoba, na którą zgodzą się zastawnik i zastawca.

§ 24.1. Jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego jest wierzytelność, wartość szacunkowa jest równa nominalnej wysokości tej wierzytelności wraz z odsetkami wymagalnymi w dniu przetargu.

2. Wartość wierzytelności, która określona jest w walucie obcej, ustala się w złotych po przeliczeniu na podstawie średniego kursu danej waluty, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu poprzedzającym przetarg.

§ 25. Jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego są prawa z papierów wartościowych § 24 stosuje się odpowiednio. Jednak w przypadku papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu wartość szacunkową ustala się według kursu tych papierów z końca dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku przez zastawnika, a jeżeli w tym dniu nie notowano tych papierów wartościowych – według kursu z końca dnia ostatniego ich notowania.

§ 26. Jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego jest zbiór rzeczy lub praw, stanowiący całość gospodarczą, wartość szacunkową ustala się dla całości zbioru. Jeżeli jednak zastawnik i zastawca tak ustalili, oprócz wartości szacunkowej całego zbioru ustala się wartość poszczególnych jego składników.

§ 27. Przetarg odbywa się ustnie.

§ 28. Przeprowadzający przetarg rozpoczyna go od ogłoszenia ceny wywołania.

§ 29.1. Jeżeli zastawnik i zastawca nie postanowili inaczej, cena wywołania wynosi połowę wartości szacunkowej, a w wypadku przedmiotów ze złota, platyny i srebra – 75% wartości szacunkowej.

2. Jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego są papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu, cena wywołania wynosi 85% ich wartości szacunkowej, obliczonej w sposób wskazany w §25.

§ 30.1. Postąpienie nie może wynosić mniej niż jeden procent ceny wywołania, z zaokrągleniem wzwyż do pełnego złotego.

2. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, gdy inny uczestnik zaoferował cenę wyższą.

§ 31. Jeżeli zastawnik i zastawca nie postanowili inaczej, zbiór rzeczy lub praw stanowiących całość gospodarczą podlega sprzedaży w całości.

§ 32. Przeprowadzający przetarg udzieli przybicia nabywcy, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postąpień, żaden z uczestników przetargu nie zaoferował wyższej ceny.

§ 33.1. Po udzieleniu przybicia nabywcy, pozostałym uczestnikom przetargu zwraca się niezwłocznie złożone przez nich rękojmie.

2. Rękojmię złożoną przez nabywcę w gotówce zalicza się na poczet ceny nabycia. Rękojmię złożoną w innej formie zwraca się nabywcy po zapłaceniu całej ceny nabycia.

§ 34. Do zawarcia umowy sprzedaży dochodzi z chwilą zapłaty ceny nabycia. Jeżeli jednak zastawnik wyraził zgodę na późniejszy termin zapłaty niż określony w §37-38, do zawarcia umowy sprzedaży dochodzi z chwilą przybicia.

§ 35. Jeżeli zastawnik nie określił sposobu i terminu zapłaty ceny nabycia, stosuje się przepisy §36-38.

§ 36. Zapłata ceny nabycia następuje gotówką lub, za zgodą zastawnika, w inny sposób.

§ 37.1. Jeżeli cena nabycia nie przekracza równowartości sześćdziesięciu przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń, nabywca obowiązany jest zapłacić cenę nabycia natychmiast po udzieleniu mu przybicia.

2. Nabywca, który w terminie określonym w ust. 1 nie zapłacił ceny nabycia, traci rękojmię oraz prawa wynikające z przybicia i nie może uczestniczyć w dalszym przetargu, który się niezwłocznie wznawia.

§ 38.1. Jeżeli cena nabycia przekracza równowartość sześćdziesięciu przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń, nabywca jest obowiązany wpłacić na poczet ceny nabycia, natychmiast po udzieleniu mu przybicia, co najmniej równowartość sześćdziesięciu przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń, a resztę – do godziny dwunastej dnia następnego.

2. Nabywca, który w terminie określonym w ust. 1 nie zapłacił reszty ceny nabycia, traci rękojmię i wpłaconą część ceny nabycia oraz prawa wynikające z przybicia. W takim wypadku przetarg będzie uznany za niedoszły do skutku.

§ 39. Z części ceny wpłaconej przez nabywcę oraz rękojmi, utraconych w myśl § 37 ust. 2 i § 38 ust. 2, przeprowadzający przetarg zaspokaja należność z tytułu kosztów przetargu; resztę przekazuje niezwłocznie zastawnikowi.

§ 40.1. Nabywca, który zapłacił całą cenę nabycia, powinien natychmiast odebrać rzecz nabytą.

2. Jeżeli zastawnik wyraził zgodę na późniejszy, niż określony w §37-38 termin zapłaty ceny nabycia, nabywca powinien odebrać rzecz nabytą z chwilą udzielenia mu przybicia, chyba że zastawnik określił inny termin odbioru rzeczy nabytej.

§ 41. Przeprowadzający przetarg obowiązany jest niezwłocznie po zawarciu umowy wystawić nabywcy zaświadczenie stwierdzające nabycie przedmiotu zastawu rejestrowego, a w razie potrzeby przekazać także inne dokumenty.

§ 42. Przeprowadzający przetarg sporządza z jego przebiegu protokół, który zawiera:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu przetargu;
- 2) imię i nazwisko (nazwę) zastawnika, zastawcy oraz dłużnika, jeżeli nie jest zastawcą;
- 3) oznaczenie przeprowadzającego przetarg;
- 4) oznaczenie przedmiotu zastawu rejestrowego i wysokość ceny wywołania;
- 5) oznaczenie najwyższej ceny zaoferowanej za przedmiot zastawu rejestrowego;
- 6) imię i nazwisko (nazwę) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) nabywcy;
- 7) określenie sposobu i terminu zapłaty ceny nabycia;
- 8) oznaczenie sumy, jaką nabywca uiszczył na poczet ceny nabycia;
- 9) informację o sposobie ponoszenia kosztów przetargu;
- 10) wnioski i oświadczenia osób uczestniczących w przetargu;
- 11) wzmiankę o odczytaniu protokołu w obecności uczestników przetargu;
- 12) podpis przeprowadzającego przetarg oraz podpis nabywcy albo wzmiankę o przyczynie braku podpisu.

§ 43. W protokole należy zamieścić wzmiankę, czy nabywca uiszczył resztę ceny nabycia w terminie określonym w §38 ust.1. Jeżeli w tym terminie reszta ceny nabycia nie zostanie uiszczona, w protokole należy ponadto zaznaczyć, że przetarg z tego powodu nie doszedł do skutku.

§ 44. Przeprowadzający przetarg doręcza odpis protokołu zastawnikowi, zastawcy oraz dłużnikowi, jeżeli nie jest on zastawcą.

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie

Minister Sprawiedliwości

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia w sprawie sprzedaży przedmiotu zastawu rejestrowego w drodze publicznego przetargu stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 24 ust.2 ustawy z dnia 6 grudnia 1996r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów.

Przewidziany w powołanym przepisie ustawy przetarg publiczny ma na celu pozaegzekucyjne zaspokojenie zastawnika z przedmiotu zastawu rejestrowego.

Rozporządzenie odwołuje się do legalnych pojęć występujących ustawie (§ 2).

Określone jest miejsce przeprowadzania przetargu oraz sposób określania osoby przeprowadzającej przetarg.

Szczegółowo określono wymogi formalne wniosku zastawnika o dokonanie sprzedaży przedmiotu zastawu rejestrowego w drodze przetargu publicznego. Określono sposób ponoszenia kosztów związanych ze sprzedażą przedmiotu zastawu w tym trybie.

Wprowadzono rozwiązania mające służyć właściwej formie ogłaszania o przetargu.

Zawarta w rozporządzeniu regulacja przetargu publicznego zapewni zbycie przedmiotu zastawu bez możliwości pokrzywdzenia zastawnika lub zastawcy. Ma temu służyć przede wszystkim publiczny charakter przetargu, a zwłaszcza obowiązek publicznych obwieszczeń w prasie o jego prowadzeniu (§15-18).

Od udziału w przetargu wyłączone zostały osoby zainteresowane jego wynikiem (§ 21).

Zgłaszający się do przetargu musi złożyć rękojmię w wysokości 10% wartości szacunkowej. Uregulowano dalszy tryb postępowania z rękojmią, zależny od wyników przeprowadzonego przetargu.

Przyjęta regulacja ma zapewnić, aby wartość szacunkowa przedmiotu przetargu ustalona została w sposób zbiektywizowany (§ 23-25).

Wprowadzono ustną formę jako właściwą dla przeprowadzenia przetargu oraz określono sposób wyznaczania ceny wywołania poprzez odwołanie do ceny szacunkowej.

Określono sposób dokonywania przybicia oraz chwilę zawarcia umowy.

Dokumentację przeprowadzenia przetargu zapewnia § 42-44.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

w sprawie warunków organizacyjno – technicznych składania wniosków i załączników, udzielania informacji, wydawania odpisów i zaświadczeń drogą elektroniczną, a także doręczania tą drogą pism i dokumentów przez sąd oraz centralną informację o zastawach rejestrowych

Na podstawie art. 43a ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki organizacyjno – techniczne dotyczące:

- 1) formy wniosków i dokumentów oraz ich składania do sądu drogą elektroniczną;
- 2) formy wniosków o wydanie odpisów, zaświadczeń i udzielenie informacji oraz ich składania do centralnej informacji o zastawach rejestrowych;
- 3) formy orzeczeń i pism sądowych doręczanych wnioskodawcom drogą elektroniczną przez sąd;
- 4) formy odpisów, zaświadczeń i informacji doręczanych przez centralną informację o zastawach rejestrowych drogą elektroniczną;

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, zwaną dalej „ustawą”;
- 2) sądzie – rozumie się przez to sąd prowadzący rejestr zastawów;
- 3) podpisie elektronicznym – rozumie się przez to bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu zgodnie z ustawą z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.²⁾);

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 554, Nr 60, poz. 702, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2007 r. Nr

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 145, poz. 1050.

- 4) zarejestrowanym użytkowniku – rozumie się przez to osobę, której został przydzielony unikalny adres internetowy powiązany z niepowtarzalną nazwą i hasłem oraz ważnym kwalifikowanym certyfikatem użytkownika;
- 5) systemie teleinformatycznym – rozumie się przez to system teleinformatyczny w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2004 r., Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808).

§ 3. 1. Składanie wniosków i dokumentów, o których mowa w § 1 pkt 1 – 2, może być dokonane jedynie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przez zarejestrowanego użytkownika. W przypadku wniosków składanych do sądu zarejestrowanym użytkownikiem powinna być osoba uprawniona do działania w imieniu wnioskodawcy przed sądem.

2. Adres systemu teleinformatycznego jest dostępny na stronach podmiotowych Ministerstwa Sprawiedliwości w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 4. Wnioski wraz z załącznikami, o których mowa w § 1 pkt 1 – 2, wypełnia się na urzędowych formularzach dostępnych pod adresem określonym w § 3 ust. 2 oraz opatruje podpisem elektronicznym.

§ 5. Dokumenty składa się w jednym z formatów wskazanych w przepisach o minimalnych wymaganiach dla systemów teleinformatycznych i opatruje się podpisami elektronicznymi osób uprawnionych do ich podpisania.

§ 6. Odpisy, zaświadczenia i informacje z rejestru zastawów oraz orzeczenia i pisma sądowe są doręczane drogą elektroniczną w formacie .pdf (Portable Dokument Format) i opatrzone podpisem elektronicznym uprawnionego pracownika centralnej informacji o zastawach rejestrowych lub sądu rejestrowego.

§ 7. System teleinformatyczny potwierdza zamieszczenie odpisów, zaświadczeń, informacji z rejestru zastawów, orzeczeń oraz pism sądowych pod adresem, o którym mowa w § 3 ust. 2, ze wskazaniem daty zamieszczenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt przygotowano ze względu na projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z dnia 19 grudnia 1996 r. Nr 149, poz. 703 z późn. zm.) wprowadzający nowy art. 43a. zawierający delegację dla Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków organizacyjno – technicznych składania wniosków i załączników, udzielania informacji, wydawania odpisów i zaświadczeń drogą elektroniczną, a także doręczania tą drogą pism i dokumentów przez sąd oraz centralną informację rejestru zastawów, kierując się potrzebą ułatwienia i upowszechnienia dostępu do rejestru zastawów. Projekt niniejszy jest analogiczny do już obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie warunków organizacyjno – technicznych dotyczących formy wniosków i dokumentów oraz ich składania do sądów rejestrowych i Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego drogą elektroniczną, a także orzeczeń, odpisów, wyciągów, zaświadczeń, informacji i kopii dokumentów doręczanych wnioskodawcom drogą elektroniczną przez sądy rejestrowe i Centralną Informację (Dz. U. Nr 247 poz. 1813) i w dużej mierze powtarza jego treść. Projekt uwzględnia również wymóg art. 58 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 z późn. zm.), który wymaga, by w terminie do dnia 1 maja 2008 r. organy władzy publicznej umożliwiły odbiorcom usług certyfikacyjnych wnoszenie podań i wniosków oraz innych czynności w postaci elektronicznej, w przypadkach gdy przepisy prawna wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru.

Projekt ma oparcie w treści art. 78 § 2 kc, który zrównuje oświadczenia woli złożone w formie pisemnej i w formie elektronicznej, jak i art. 125 § 2 kpc, dopuszczającym możliwość wnoszenia pism procesowych na elektronicznych nośnikach informatycznych, oraz w odnoszącym się bezpośrednio do postępowania rejestrowego art. 694³ § 3 - § 5 kpc, a także w projektowanej ustawą o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów zmianach tejże ustawy – dodanym do art. 39 ust. 2a i art. 42 ust. 2a.

Projekt określa warunki organizacyjne i techniczne dotyczące formy wniosków i dokumentów, które wnioskodawcy będą składać do sądów rejestrowych prowadzących rejestr zastawów lub centralnej informacji o zastawach rejestrowych drogą elektroniczną (§ 3 – 5 rozporządzenia). Jednocześnie projekt w § 6 – 7, określa formę orzeczeń, pism sądowych, odpisów, zaświadczeń i informacji doręczanych wnioskodawcom przez sądy rejestrowe lub centralną informację o zastawach rejestrowych, włącznie z potwierdzeniem zamieszczenia tych pism pod adresem systemu teleinformatycznego i wskazaniem daty ich zamieszczenia.

W zawartym w § 2 projektu słowniku konieczne stało się zamieszczenie definicji pojęcia „sąd” tak by nie było wątpliwości, wobec ogólnego sformułowania zawartego w tytule rozporządzenia, że w rozporządzeniu chodzi o sąd prowadzący rejestr zastawów.

Istotą nowej regulacji jest proponowane w § 3 projektu rozporządzenia rozwiązanie, by komunikacja elektroniczna z sądem prowadzącym rejestr zastawów oraz centralną informacją o zastawach rejestrowych odbywała się jedynie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, a adres systemu dostępny był na

stronach podmiotowych Ministerstwa Sprawiedliwości w Biuletynie Informacji Publicznej.

Redakcja § 5 jest odmienna niż w przypadku analogicznego rozporządzenia dotyczącego KRS, a to celem uniknięcia ewentualnych wątpliwości, że przepis ten nakazuje składanie do wniosków złożonych drogą elektroniczną załączników wyłącznie w postaci elektronicznej. W myśl ustaleń dopuszczalne bowiem będzie złożenie do wniosków elektronicznych załączników w postaci papierowej i odwrotnie. Przepis § 5 dotyczy wszystkich dokumentów składanych drogą elektroniczną.

W § 5 użyto liczby mnogiej „podpisami elektronicznymi osób uprawnionych do ich podpisania”, jako że dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu w rejestrze zastawów są zazwyczaj podpisywane przez dwie strony, a tym samym co najmniej dwie osoby.

Orzeczenia i pisma sądowe oraz odpisy, zaświadczenia i informacje z rejestru wydawane przez centralną informację o zastawach rejestrowych przesyłane będą drogą elektroniczną wyłącznie w formacie .pdf - Portable Document Format (§ 6 projektu). Zarówno nazwy skróconej jak i oryginalnej pełnej nazwy standardu użyto zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz.U. Nr 212, poz. 1766).

W § 1 pkt 3), w § 6 i w § 7 jako dokumenty doręczane przez sąd prowadzący rejestr zastawów wymieniono orzeczenia i pisma sądowe, co powtarza sformułowanie zawarte w art. 694 (3) § 4 i 5 kpc regulujący kwestię doręczeń drogą elektroniczną w postępowaniach rejestrowych.

Zawarty w § 8 projektu termin wejścia w życie rozporządzenia został powiązany z przewidywanym terminem wejścia w życie zmian ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów – *vide* art. 5 projektowanej ustawy zmieniającej. Termin ten jest uzasadniony z uwagi na niezbędne przygotowanie organizacyjno – techniczne rejestru zastawów.

Warszawa, 5 lutego 2008 r.

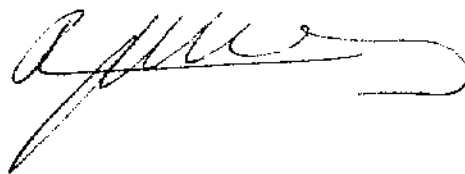
GP-NZ-PS-070-1/08/ 237 /2008

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 23 stycznia 2008 r. (znak PS-32/08) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz o zmianie innych ustaw uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 07-02-2008